

NQUTU-NIEUWS NUMMER 44

1 dode: een ramp;

1 miljoen doden: een statistiek

Deze woorden zijn afkomstig van Stalin die de Sovjet-Unie met harde hand regeerde. Hij bedoelde te zeggen dat hoe groter een ramp is, hoe minder het de mensen raakt. Stalin keek niet op een miljoen doden in zijn terreurbeleid.

Aan zijn uitspraak moest ik denken toen ik statistieken over het dagelijks leven in Nqutu las.

Nqutu: een statistiek

1. Meer dan 40% van de bevolking in Nqutu is besmet met Aids (vergelijk het landelijke cijfer van ongeveer 25%).
2. Landelijk begint Aids langzaam terug te lopen, in Nqutu stijgt het % nog steeds.
3. Vooral vrouwen zijn kwetsbaar: ze mogen geen 'nee' zeggen tegen onbeschermd seks.
4. Werkeloosheid onder het economisch actieve deel van de bevolking: 92.4%.
5. Eén op de 28 mensen heeft een vaste baan.
6. 22.4% van huishoudens ontvangt nagenoeg geen inkomen en 19.4% van huishoudens ontvangt minder dan €20 per maand.

Nqutu: een ramp

Achter deze kille cijfers gaan mensen zoals jij en ik schuil. Ik ken lang niet alle mensen in Nqutu, maar zie om me heen in de kerk wél mensen ziek worden. Elk weekend is er wel ergens in onze kerken een begrafenis. Morgen begraven we Lindiwe Xulu, een jonge vrouw. Ik leerde haar een paar jaar geleden kennen toen ze belijdenis zou afleggen. 'Hoe ben je tot geloof gekomen, Lindiwe?' vroeg ik. Ze zei: "Ik heb heel wat

afgezocht in mijn leven. Eerst ging ik bij de Zionisten naar de kerk, toen dat niet beviel naar de Rooms-Katholieke kerk, later Anglicaans. Daar hoorde ik de preken van pastores en priesters. Maar God kwam ik er zo weinig tegen in alle tradities en rituelen. Toen kwam ik in de Gereformeerde Kerk en daar hoorde ik God voor het eerst van mijn leven tegen me praten, heel persoonlijk, in de preken op zondag. Toen ben ik tot geloof gekomen", vertelde ze met twinkelende ogen.

Die enthousiaste Lindiwe gaan we begraven. Een van de velen. Maar te midden van die velen heeft ook zij een gezicht. Ze is geen deel van de statistiek, maar deel van een ramp die zich hier voltrekt.

Nqutu en Nederland

We praten er al jaren over: wanneer kunnen we het zendingswerk in Zuid-Afrika nu eens afsluiten? We zijn al 50 jaar bezig.

Ik zou je willen vragen de statistieken nog eens te lezen. Stel dat dit de situatie in Nederland, in jouw gemeente is. Zou het mogelijk zijn om van je loon van €20 per maand een dominee te betalen? Zelfs samen met bijdragen van anderen zal dat niet meevallen. Je hebt al genoeg problemen om zelf de eindjes aan elkaar te knopen. Wie moet er dan voor zorgen dat de kerk blijft bestaan?

We zijn als zendelingen bezig steeds meer van ons werk over te dragen. Maar de statistieken laten zien dat hulp nog altijd onontbeerlijk is. Zonder jullie hulp in gebed, meeleven én financiën sturen we af op een ramp.

Met christelijke groet, ds. Tjeerd Baron